

základu pro vyměření dávky a odkazuje v tomto směru na ustanovení §§ 5 až 10, kde jsou obsaženy bližší předpisy o jednotlivých složkách přírůstku (hodnota nabývací, zcizovací a přípočty), tak v posl. odst. § 7 ustanovení o hodnotě, když se převod stal před 1. lednem 1914.

Ustanovení odst. 2 § 11 pravidel zabývá se dalším pro vyměření dávky důležitým základem, totiž dobou držby a ustanovuje, že se při výpočtu doby držby, tedy ve všech případech, kde doba držby pro vyměření dávky má význam, nehledí k době držby před 1. lednem 1914.

Ustanovení § 12 prav., jednající o snížení dávky při držbě delší než 10 nebo 20 let, mluví pak o držbě pro vyměření dávky rozhodné, tedy vyslovuje, že nemá býti přihlíženo ke skutečné době držby, nýbrž jen k době, která pro vyměření dávky jest rozhodnou.

Tuto držbu pro vyměření dávky rozhodnou upravují právě pravidla v odst. 2. § 11, nemůže proto pro snížení dávky dle posl. odst. § 12 býti základem jiná držba než držba, kterou ustanovuje odst. 2 § 11 prav., takže při výpočtu této držby pro snížení dávky směrodatné, nesmí býti hleděno k držbě před 1. lednem 1914, nýbrž termín pro snížení směrodatný dlužno čítati jen od 1. ledna 1914.

Tomu nebrání ani okolnost, že posl. odst. § 12 neměl v době, kdy nastala dávková povinnost, ještě praktického významu, poněvadž nebylo tehdy vůbec možno dosáhnouti ani 10leté držby pro vyměření dávky směrodatné. Pravidla nejsou ve svém trvání časově nijak obmezena, a nestává se jejich ustanovení zbytečným, když případ, kde ho může býti skutečně použito, nastane teprve delší dobu po jejich vydání.

Ježto v době, kdy nastala dávková povinnost, t. j. v den uzavření zcizovací smlouvy dne 17. března 1923 neuplynulo ode dne 1. ledna 1914 nejméně 10 let, není tu nároku na snížení dávky ve smyslu posl. odst. § 12 pravidel.

Jest tedy nař. rozhodnutí ve shodě se zákonem, a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3726.

Učitelstvo (Slovensko): I. Zákon paritní č. 274/1919 a nař. č. 181/1920 neplatí pro bývalé učitele státních škol lidových, kteří nebyli jmenováni, resp. převzati státem čsl. — II. Není předpisu, který by nepřevzatému býv. učitelu státní školy lidové dával nárok proti čsl. státu na placení 60%ní zálohy jeho dřívějších požitků. — III. O významu § 10 zák. č. 269/20 viz větu při Boh. 2537 adm.

(Nález ze dne 12. června 1924 č. 10.673.)

V ě c: Edvard O. ve V. Š. proti referátu min. škol. v Bratislavě o rodinný přídavek a služební požitky.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: — — —

St-1, jenž byl ustanoven za bývalé vlády uherské učitelem na státní lidové škole ve Velkém Š., domáhá se proti státu čsl. nároku na pensi, tvrdě, že pokud nebyl pensionován, mu přísluší nárok na 60% jeho bývalých uherských požitků, zejména též rodinný přídavek v téže výši na druhé dítě, jež se mu narodilo 28. listopadu 1922.

Pro nárok na pensi dovolává se st-l zákona z 23. května 1919 č. 274 Sb. Ustanovení tohoto zák. nabyla sice podle čl. I nař. z 26. března 1920 č. 181 Sb. dnem 1. září 1919 účinnosti také pro učitelstvo působící na státních obecných a občanských školách na Slovensku, ustanovení ta však neponechávají nižádné pochybnosti o tom, že zákon se vztahuje na učitelstvo, které bylo v úřad dosazeno příslušnými orgány státu čsl. a které jest tedy ve služebním poměru k tomuto státu, — nehledě ani k tomu, že st-l byl ze služby propuštěn dnem 1. května 1919, tedy před 1. zářím 1919.

Že by byl st-l takto ustanoven, stížnost ani netvrdí, naopak jest však z obsahu spisů správních patrno a st-lem výslovně doznáno, že st-l byl podle výn. vlád. referenta v Bratislavě z 1. května 1919 ministerstvem škol. z učitelské služby propuštěn a se svými nároky odkázán na maďarskou vládu.

Zamítl-li tedy referát min. škol. v Br. nař. rozhodnutím z 19. června 1923 žádost st-lovu o přiznání pense z důvodu, že st-l, byv ze služby propuštěn, není v žádném služebním poměru ke státu čsl. a že tedy nemá proti tomuto státu ani právního nároku na pensi, nelze v tom shledati ani podstatnou vadu řízení ani nezákonnost.

Pokud se st-l odvolává na zák. z 15. dubna 1920 č. 269 Sb. a na výnos uvedeného referátu z 23. dubna 1920 č. 13150, stačí uvést: Nss vyslovil již v nál. Boh. 2537 adm. právní názor, že nároku na zaopatřovací požitky proti státu čsl. v základě zák. č. 269 z r. 1920 se učitelské osoby, uvedené v § 10 tohoto zák. nemohou dovolávati, pokud nařízení tam slíbené není vydáno.

Nařízení to bylo vydáno teprve dne 29. listopadu 1923 č. 226 Sb., tedy až po vydání nař. rozhodnutí. Nemůže se tedy nss vůbec zabývatí otázkou, zda by snad eventuálně st-li ve smyslu tohoto nařízení nárok na pensi proti čsl. státu příslušel, poněvadž otázku tu žal. úřad neřešil a ovšem ani řešiti nemohl, když v době, kdy rozhodoval, nařízení to ještě nebylo vydáno.

Ostatně nemůže st-l vyvozovati pro sebe z uvedeného výnosu vůbec žádného nároku, poněvadž výnos ten stanoví jen, že učitelé tam označení mohou o pensi žádati, nestanoví však, zda a za jakých podmínek nárok ten učitelé přísluší. Ustanovení pak, podle kterého by stát čsl. byl povinen platiti učitelům ustanoveným býv. vládou uherskou 60% dřívějších jejich požitků, vůbec není, a nemůže tudíž st-l z okolnosti, že mu byly požitky ty po nějakou dobu poskytovány, dovozovati nárok na jich další vyplácení a tedy ani nárok na přiznání rodinného přídatku na dítě, jež se mu nově narodilo.

Jsou tedy stížnosti neodůvodněny a slušelo je proto zamítnouti.

Č. 3727.

Učitelstvo (Slovensko): * Učitelky na konfesionálních školách ľudových na Slovensku nemají nároku na odbytné podle § 3 zák. č. 455/1919.

(Nález ze dne 12. června 1924 č. 10.674).